

ת"פ 7279/05 - מדינת ישראל נגד ע' א' ת'

בית המשפט המחוזי בירושלים
ת"פ 21-05-7279 מדינת ישראל נ' א' ת' (עוצר)

22.12.2021
לפני כבוד השופט תמר בר-אשר
המאשימה
מדינת ישראל
נגד
ע' א' ת'
הנאשם

באת-כוח המאשימה: עו"ד אלונה דרורי (פרקליטות מחוזי ירושלים (פלילי))

באות-כוח הנאשם: עו"ד מוחמד מוחמד

גור דין

בהתאם להכרעת הדיון מיום 10.11.2021, הנאשם, יליד 00.00.1998 (בן 23), הורשע על-פי הודהתו במסגרת הסדר טיעון בעבירה **פצעה בנסיבות חמימות מניע גזעני**, לפי סעיפים 334 ו-335, בצוירוף סעיף 144ו בחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן - החוק).

הודהת הנאשם והרשעתו היו במסגרת הסדר טיעון, אשר כלל את תיקון עובדות כתוב האישום, אך לא כלל הסכמה בעניין העונש. בהתאם להסדר הטיעון הוסכם כי הנאשם יוכל לטעון כי "עובד לאירוע המתואר בכתב האישום, נזרקן על מכונתו של הנאשם המאשימה לא תביא ראיות לסתור טענה זו". עם זאת, בישיבת הטיעונים לעונש מיום 2.12.2021 הבהירה באת-כוח המאשימה, כי אין מחלוקת על כך שהמתלוננים אינם אלו שיידו את האבנים אל עבר מכונית הנאשם. כמו כן, קודם לישיבת הטיעונים לעונש, הוגשו סרטונים המתעדמים את האירוע המתואר בכתב האישום.

עובדות כתב האישום

על-פי הנטען בכתב האישום, ביום 18.4.2021, במהלך חודש הרמדאן, אירעו ברחבי ירושלים אירועי תקיפות, מעשי אלימות ויידוי אבנים רבים, על רקע לאומני וגזעני, אשר כונו כלפי אזרחים בעלי חזות יהודית, אנשי כוחות הביטחון וכי רכב בעלי סממן המצביעים כי הם בבעלות יהודית.

ביום 24.4.2021 סמוך לשעה 17:20 נаг הנאשם ברכבו בדרך שכם בירושלים, כשברשותו חפץ חד. אותה עת צעדו אליו (להלן גם - **המתלוננים**) בדרך שכם, בדרכם אל הכותל המערבי, בעודם לבושים לבוש יהוד-חרדי אופייני

וכיפות לראשם.

הנאשם, אשר הבחן במתלוננים, החליט לתקוף אותם רק בשל מוצאם או דתם. הוא עצר את רכבו, יצא ממנו בעודו נושא חוץ חד, הלך במהירות אל עבר המתלוננים וחסם את נתיב הליכתם בעת שניסו לחצות את הכביש. הוא פנה אליהם מבלי שקדם לכך שיח כלשהו ביןו וללא כל התగורות מצדם ושאל אותם "לאן אתם הולכים" והשניהם השיבו, "לכוטל". הנאשם שאל אותם, "אתם לא יודעים שהמצב מסוכן?" ובטרם הספיקו להשיב, צעק הנאשם "אללה הוא أكبر", והיכה את המתלוננים בפניהם באמצעות החוץ החוד.

4. מיד לאחר המתואר, י' שלף אקדח שנשא ברישון וכיון אותו אל עבר הנאשם ובה בעת פעלו שני המתלוננים בכוח לשם עיכוב הנאשם ומסירתו לידי המשטרה. י' השביב את הנאשם על הקרכע, עד שא' יקרא לתגבורת של כוחות הביטחון. כעבור מספר דקות, החלו צעירים להתאסף סביב המתלוננים, קראו קריאות לעברם ופעלו בכוח כדי למלט את הנאשם מידייהם. אולם צעירים הובילו את הנאשם אל רכבו, בעודם מונעים מהמתלוננים להמשיך לעכו.

5. כתוצאה מעשי הנאשם, נגרמו למתלוננים חתכים בפניהם, דם ניגר מהם וهم נזקקו לטיפול רפואי בבית חולים.

פסקין שירות המבחן

6. הנאשם בן 23 ולפיך לא חלה לגביו חובה הגשת תסוקיר לעונש מטעם שירות המבחן. עם זאת, לביקשת בא-כוחו וביעדר התנגדות מצד המאשימה, הוגש בעניינו **تفسיר המוצר מיום 15.6.2021**, רק לצורך הבאת נסיבותיו האישיות (ג/1).

7. על-פי הتفسיר האמור, הנאשם רוק, בן למשפחה מוסלמית מסורתית תושבת שכונת סילואן בירושלים, שבניה הם תושבי ישראל, אך אינם אזרחים ישראלים. הוריו של הנאשם התגרשו לפני שנים רבות וכויום שניהם שניאים שנית. האם, עקרת בית בת 40 ואם לשולשה ילדים והאב בן 45 ولو שישה ילדים. בבעלותו חנות לציפורים ולצד זה גידולם והוא מתפרנס גם מעבודות מזדמנות. לדברי הנאשם, הוא בקשר טוב עם שני הוריו ועם אחיו למחצה, אך הוא גר בבית סבו, שדירות צמודה לדירת האב מאחר שלנווכה מצבה הרפואי היא זקופה לסיוע.

הנאשם תיאר שגרת חיים קשה בשכונת סילואן, הנובעת לטענתו, מהימצאות מחסומי משטרה רבים ומערכת חיפושים אקרים מצד כוחות הביטחון על בסיס יומיומי באופן המקשה על חי' השגרה.

8. הנאשם למד שתיים-עשרה שנות לימוד, לא בעיתת משמעת, חי' החברה שלו היו תקינים ומגיל 14 הוא עבד במהלך סופי השבוע והחופשות בעבודות מזדמנות. את לימודי התיכון סיים בмагמה הומאנית עם זכאות לתעודת 'תוג'יה' (המקבילה לתעודת הבגרות הישראלית).

קודם למעצרו, עמד הנאשם לקרהת סיום לימודים אקדמיים לתואר ראשון בחינוך גופני ובחינוך מיוחד בין השאר באוניברסיטת ירושלים - אבו-דיס'. לדבריו בבית המשפט הוסיף, כי חינוך מיוחד למד מכללת 'דוד ילין'. כדי לממן את לימודיו, פרש הנאשם את תכנית לימודיו לארבע שנים ובמקביל עבד בஸירות במטבח וכשליח בمساعدة 'דומינוס פיצה' במודיעין. לדבריו, הצלח בלימודי והוא אף מתכוון להתקדם בתחומיים שהוא לומד.

ה הנאשם נעדר הרשותות קודמות, כמעט תשע עבירות תעבורה בדרגת חומרה נמוכה שבעטיןណן לעונשי קנס. על-פי דבריו, מעולם לא השתמש בחומרים ממכרים, אין לו קשר חברתי עם גורמים שליליים או עם קבוצות פוליטיות קיצונית. הוא אף שלל עדמות פוליטיות קיצונית. בענין העבירה הנדונה טען, כי המתלוונים הם שפגעו בו.

הצהרות נגעי העבירה ומסמכים בעניינים

9. מטעם שני המתלוונים הוגשו הצהרות נגעי עבירה מיום 21.11.2021 בצירוף מסמכים. שניהם לא הזמננו להיחקר בענין הצהורותיהם או המסמכים שהוגשו.

10. **המתلون א'**: בהצהרת נגעי העבירה הצהיר א' כללה: "אני מבקש לצרף מסמכים רפואיים. ובקרה רק להגד למחבל, עד 120 לא אשכח לעולם את המבט ותאות הרצח שלו וההתנהלות בפתע בהתאם לא מרפים ממוני את התחששה של נרדף ופחד משתק לא ילה ומАЗ אני בטיפול נפשי וכן שרעיעתי אומרת, יש את אשר לפני הפגיעה יש אחריו והוא דוחفت אותו לטפל בעצמי! נקווה לטוב".

מטעם א' הוגש מסמך מקופת חולים מיום 10.11.2021 שלפיו נבדק מספר פעמיים. בין השאר עולה כי בעקבות פצעתו, נחתך בלחי וטופל בהדבקה, התلون על טשטוש בראשו, אך נראה כי ממזאי בדיקת רופא עיניים וממצאי בדיקת נירולוג היו תקין. כן צורפו שלושה מכתבים מרופא מומחה نفسיאטריה (מתאריכים 20.6.2021, 16.8.2021 ו-2.11.2021), אשר אינם כוללים כל מידע על אודות א' ועל נסיבות חייו. בمقالات נאמר כי א' ביקר אצלו שלוש פעמיים וכי הוא סובל ממתסונות פוטט טראומה שנבעה מעימות עם ערבים, כי נגע בפנים עם אגרוףן, וכי חש שהוא בסכנת חיים וחשב כי יעשה בו "لينצ'". מוזכר כי א' קיבל טיפול نفسיאטרי, אך א' טען כי אין לא סינוו. לטענותו, הוא חש חוסר שליטה, חוסר ביטחון עצמו, ירידת בריכוז ובתפקוד וכי הוא סובל מסיטוי לילה. הוא אף כעס כששמע שיש הסדר טיעון עם הנאשם, חש שחיו נחרטו בשל האירוע ואף יש לו רצון לנוקמה.

11. **המתلون ב'**: בהצהרת נגעי העבירה הצהיר ב' כללה: "צלקת ליד עין שמאל כתוצאה מהבדיקה, הצלקת נראית בפנים. טראומה ופחד המלווים אותו בח' הימים יומם ובמצבים בהם אני נמצא בלבד או בחשכה. קשי'amina והידמות רציפה, והדבר בא לידי ביטוי בחלומות, פלשים שחוזרים אליו וחושות. חרדות יומיומיות, חוסר שמחת חיים וחוסר שקט נפשי. קיבלתי כדורים מפסיכיאטר...". כן פורטו קשיים נתענים נוספים, אשר מפאת צנעת הפרט לא יפורטו.

בمقالات של פסיכיאטר ממרפאת קופת חולים (מיום 6.6.2021), נאמר בין השאר, כי ב' מנהל בית ספר, היה קצין ביחידת 'דובדבן', נשוי ואב לשמונה ילדים. בסיכון המכתב נאמר, כי ב' סימני דיכאון וחרדה ברמה בינונית, הקשרים

בairou הנדון וכי הומלץ לו על טיפול רפואי ועל טיפול פסיכולוגי.

לא צורף כל מסמך או תיעוד בדבר פציעה שנגירה לוי כתוצאה מהairou (מעבר להצהרו).

הראיות לעונש

12. **מטעם המאשימה:** דיסק סרטון ממצילמת אבטחה המתעד את airou (**ת/1**); הצהרות נפגעי העבירה והמסמכים שצירפו המתלוננים, כמפורט לעיל (**ת/2 ו-ת/3**).

13. **מטעם ההגנה:** תסוקי המ Zucker, שעיקריו הובאו לעיל (**ג/1**); דיסק הכלול סרטון שצילם עובר אורח, אשר תיעד חלק מהairou מקרבת מקום (**ג/2**).

airou כפי שהוא משתקף בסרטונים שהוגשו מטעם שני הצדדים

14. הסרטון שהוגש מטעם המאשימה (**ת/1**), כולל תיעוד ממצילמת אבטחה, הכלול רק תמונה (וידיאו) ללא קול, אשר נמשך כ-50 דקות. הסרטון באיכות טוביה וחדה ומאפשר לראות את כל מקום airou ואת המתרחש בו בbahiorot. הסרטון שהוגש מטעם ההגנה (**ג/2**), כולל גם קול, אך מדובר בתיעוד של קטע קצר מתוך כל airou, אשר נמשך כ-30:01 דקות.

צפיתי בשני הסרטונים עוד קודם לשיבת הטיעונים לעונש ושבתי וציפיתי בהם עוד מספר פעמים לקרה מתן גזר הדין. להלן יובאו עיקרי עובדות airou, כפי שהוא משתקף משני הסרטונים.

15. הסרטון מתעד את מקום airou ברחוב 'דרך שכם' בירושלים (בקרבת מלון "אמריקן קולוני", בניין בית המשפט המחוזי בירושלים ובבניין משרד המשפטים). בתחילת הסרטון נראים מעט אנשים ושני המתלוננים נראים הולכים על המדרכה הימנית, שבינה לבין הכביש מפריד מעקה. הנאשם הגיע במכונית כחולה, עצר אותה מצד ימין, יצא מממנה, התקדם לכיוון המדרכה אל המקום שבו אין מעקה והוא נראה משוחח עם המתלוננים. בשלב מסוים הニアם הנאשם את ידו אל עבר פניהם של המתלוננים והתחל לירות לכיוון הכביש, בעוד שני המתלוננים ניסו להסתור, רצו אחורי ו' שלף אקדח וכיוון אותו אל עבר הנאשם, אשר רץ במעין סיבוב על הכביש ועבר אל המדרכה השמאלית. תוך כדי בריחת הנאשם, א' בעט בו. י' אחץ באקדח שכoon אל הנאשם, הצמיד את הנאשם אל הקיר הצמוד אל המדרכה השמאלית, סימן לו עם האקדח ושני המתלוננים היכו אותו.

16. בניתוח הגיעו שלושה אנשים שעמדו מעבר לכביש ומעבר לכביש המדרכה הימנית והתבוננו במעשה. אדם נוסף חלף בקרבת המתלוננים והנiento, אך המשיך לכתת. י', שאחז באקדח, בעט בנינו, השכיב אותו על הקרקע במדרכה השמאלית, צמוד אל הקיר, הניח את הברך שלו על הנאשם ששכב על המדרכה צמוד לקיר, וכיוון עברו את

האקדח. בשלב מסוים י' דרך בחזקה על הנאשם ועשה כן פעם אחר פעם, בעודו מכוון את האקדח אל הנאשם. המתلون השני, א', התרחק מהמקום במורד הכביש מצד שמאל (ככל הנראה, ניסה למלכט למצוא דרך לקרוא עזרה).

בשלב זה כבר היו חמישה אנשים במדרכה הימנית, שעמדו מעבר למעקה והבטו על הנעשה. במקום חלפו שתי מכוניות שנעצרו באמצע הכביש, מאחת מהם ירד אדם. רוכב אופניו הגיע אל המקום ונראה מתעד את האירוע באמצעות מכשיר טלפון נייד. אנשים שהזדמננו למקום נעצרו והבטו על הנעשה וכן נראו אנשים נוספים שהגיעו אל המקום ואף הם התבוננו במעשה, אך כולם נשארו במרחך מסוים מהמקום שבו י' היה עם הנאשם. מכונית נוספת הגיעה למקום ונעקרה.

17. בשלב מסוים הגיע אדם שנרג במעין עגלה קטנה ממונעת צבעה צהוב (להלן - **העגלת הצהובה**), והוא נסע עמה עד המקום במדרכה השמאלית שבו הנאשם שכב על הקרקע, בעוד י' כיוון לעברו את האקדח. אדם נוסף הגיע את הכביש, התקrab אל המكان וצלם את האירוע באמצעות מכשיר טלפון. האדם בעגלה הצהובה משך את הנאשם תוך ניסיון להרחיק אותו י', אשר המשיך לנופף באקדח. קטע זה תועד בסרטון שהגישה ההגנה, ועל-פי הקריאות הנשמעות בו, נראה כי האנשים שהתקרבו אל המקום קראו אל הנאשם שיקום מהקרקע. בשלב מסוים, האדם בעגלה הצהובה נסע לאחור ובינתיים א' חזר אל המקום. בשלב זה, כל האנשים שהתאספו במקום עמדו במרחך מהמתלוננים ומהנאשם או מאחורי המעה הצמוד למדרכה הימנית שמעבר לכביש.

חילופי הדברים בין האדם שנרג בעגלה הצהובה לבין הנאשם נמשכו ונראה כי הוא המשיך לנאשם לכיוון מהקרקע. בשלב זהה י' לא כיוון את האקדח אל הנאשם, האדם בעגלה הצהובה שוב התקרב ובינתיים נוספים עוד אנשים במקום, רובם היו מאחורי מעקה המדרכה הימנית או נשארו במרחך מסוים. רק מעתים התקרבו, בהם שניים אשר כאמור, צילמו את האירוע ועוד ארבעה שעמדו במרחך מסוים על הכביש, ליד מכוניותיהם.

בשלב זהה החל עימות, שבמהלכו האדם שנרג בעגלה הצהובה ואדם נוסף משכו את הנאשם לכיוון אחד ואילו י' משכו אותו לכיוון השני. בשלב מסוים גם א' הצטרף ושני המתלוננים ניסו למשוך את הנאשם לכיוון הקיר, בעוד י' אחז באקדח וכיוון אותו אל הנאשם. האדם בעגלה הצהובה התקrab שוב עם אדם נוסף, השני משכו את הנאשם והחלו דחיפות הדדיות.

18. במהלך הדחיפות המתוארות, הנאשם קם והחל לרוץ. ברגע שהנאים קם, האנשים שהתאספו במקום החלו להתרחק מהמקום. א' הלך אחרי כל האנשים שהלכו לכיוון מכונייתו של הנאשם והוא נראה מדבר לעברם. א' המשיך למלכט אחרים ואף הלך בתוך אותה קבוצת האנשים, הגיע עד מכונייתו של הנאשם, פתח את דלת המכונית הימנית ונראה מדבר עם האנשים במקום. בינתיים הנאים, נכנס אל מכונייתו ונסע מהמקום.

מיד לאחר מכן, נראה בבירור כי כל האנשים שהיו במקום התפזרו מהמקום, המכוניות שנעצרו המשיכו לנסוע, ואילו א' נראה הולך על הכביש בתנועות בטוחות חזרה אל המקום שבו עמד י'. בשלב שלאחר נסיעת הנאים מהמקום, לא נראה כי מי מהנוכחים גילה עוד עניין כלשהו בשני המתלוננים ובשלב זהה נקטע צילום הסרטון.

19. ניתן אפוא, לסכם את האירוע, כפי שהוא משתקף מהסרטונים בכר שאכן, אין מחלוקת על כך שהנאשם ניגש לשוחח עם המתלוננים, הניף את ידו אל עבר פניהם וכי הם נפצעו מכך. זאת יש להניח, בשל החפש החד שהנאשם הודה כי אחז בידו. כמו כן, כפי שתואר בכתב האישום, בהמשך האירוע הגיעו אנשים אל המקום ובכלל זה אלו שביקשו למלט את הנאשם והם אף הצליחו בכך. מקטע האירוע אשר תועד בסרטון שהגישה ההגנה, הכלול קול, עולה כי הקריאות שקראו אותו צעירים היו אל עבר הנאשם, כדי שיקום מהקרקע. עוד ניכר מהסרטון, כי למחרות נוכחותם של אנשים רבים במקום במשך רוב זמן התרחשויות האירוע, המתلونנים התנהלו במקום בביטחון רב. הדבר בא לידי ביטוי באופן שבו הכו את הנאשם, בעטו בו ודרכו עליו למחרות אנשים רבים צפו בכר, בכר שהמתلون א' לא נראה חשש לאלת לנסות להזעיק עזרה ולהסתובב בחופשיות במקום. אף לאחר שהנאשם נמלט, הלך א' בין הנוכחים במקום בצדדים בטוחים ולא כל חשש. כך גם בעניין התנהלותו של י', אשר ניכר כי נהג בביטחון בעת שריתק את הנאשם אל הקrkע באמצעות רגלו ובעוודו מכoon לעברו אקדח. עוד עולה בבירור, כי כל הנוכחים במקום עמדו והתבוננו על הנעשה, חלקם בשלב מסויים ניסה והצליח למלט את הנאשם מהמתلونנים, אך מעבר לכך, ניכר כי איש לא גילה עניין במתлонנים, וכי עם סיום האירוע כל הנוכחים הילכו לדרכם.

טענות הצדדים בעניין העונש, לרבות דברי הנאשם

עיקרי טענות המאשימה

20. באת-coach המאשימה עמדה על כך שהערכים המוגנים שנפגעו מהעברית הם שלמות גופם של המתلونנים, ביטחונם האישי ושלוחות נפשם. עוד הוסיפה, כי העבריה נועברה בתקופת חדש הרמדאן הרגישה, כי אין היכרות מוקדמת בין המתلونנים לבין הנאשם וכי העבריה נועברה ממנייע געuni, לאחר שהנאשם הבחן במתلونנים, בעלי חזות יהודית חרדיות, בלי שהיא התגזרות קודמת כלשהי מצדם. באת-coach המאשימה הפנתה אל המסמכים הרפואיים, אשר לטענה, מתעדים את נושא פצעת המתلونנים. לטענתה, מדובר בעבריה חמורה, ביחס בלבד בכך שנעברה באמצעות חפץ חד כלפי שני נפגעים, אשר כתוצאה מהפגיעה בהם נגרמו להם גם נזקים עקיפים. בעניין פצעתם טענה, כי בעניין א' ישנו מסמך בעניין החתק בלחיו והדקתו ובענין י' טענה כי נאמר, שהיא לא צלקת ליד עין שמאל.

21. באת-coach המאשימה טענה כי העובדה שהמתلونנים עיכבו את הנאשם וכן העובדה שאחד מהם כיוון לעברו אקדח, הייתה פעללה הגנטית שאינה צריכה להשליך על העונש שיוות על הנאשם. זאת לטענתה, בשל כך שלא מלא תקף הנאשם את המתلونנים, הם לא היו נדרשים לפעללה זו, מאחר שבשלב מסוים הופסק כיוון האקדח אל עבר הנאשם וכן לנוכח ההתקלות שנוצרה במקום, בעוד המתلونנים חשו כי הם בסביבה עינית. עוד טענה, כי אף אין מקום למתן משקל לעובדה שקדם לאיירוע הנדון, הושלכו אבניים אל עבר רכביו של הנאשם וזאת במיוחד בהיעדר מחלוקת על כך שהמתلونנים אינם אלו שיידו את האבנים.

22. בעניין מדיניות העונשה הנהוגת, הפנתה המאשימה אל שני פסקי דין הבאים:

האחד, ת"פ (מחוזי ירושלים) 18-01-2018 מדינת ישראל נ' פרור (1.11.2018) (כבד השופט ר' כרמל) (להלן -

ענין פרוך - הנאשם, צער כבן 19, הורשע על-פי הודהתו בעבירות תקיפה בנסיבות חמימות ממניע געuni (סעיפים 382(א) ו-144ו(א) בחוק). הנאשם ואחר הבחן בשני המתלוונים, בעלי חזות חרדית, הכו אותו בראשם ולאחר שפגשו אותו בפעם השנייה, אילצו אותו לומר דברים בגנות המדינה, לחזור על "השאהדה" ולנסק את ידיהם, תוך הכתם במכות אגרוף ובעיטות. נקבע מתחם עונש בין 12 ל-30 חודשים מאסר. על הנאשם הושטו 20 חודשים מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס בסך 3,000 ₪ ופיצוי בסך 12,000 ₪ לכל אחד מהמתלוונים.

באת-כח המאשימה טענה כי הנסיבות הנדונות חמורות יותר בשל הרשות הנדון בעבירה חמורה יותר, המתלוונים בענין **פרוך** לא נפצעו ובאותן נסיבות לא היה שימוש בחפץ חד.

בדיקה מעלה כי ערעורו של **פרוך** על גזר הדין התקבל בע"פ 8538/18 **פרוך נ' מדינת ישראל** (להלן - **ענין פרוך בעליון**), בדעת הרוב (כבוד השופטים ע' גראוסקובף וא' שטיין, כנגד דעת המיעוט של כבוד השופט נ' הנדל). בהתאם לכך, עונש המאסר בפועל הופחת ל-15 חודשים, בהתחשב בגלו הצעיר, בהיותו נעדר הרשותות קודמות, בשל הודהתו, בשל החרטה שהביע ולנוכח הتسיקור החזובי בעניינו.

השני, ע"פ 4609/14 **בסט נ' מדינת ישראל** (להלן - **ענין בסט**) - הנאשם הורשע לאחר ניהול הנסיבות בעבירות ניסיון חבלה חמורה בנסיבות חמימות (סעיפים 333, 335(א)(1) ו-25 בחוק) ובUBE דעת מהומה ועלבון במקום ציבוררי ממניע געuni (סעיפים 194(ב) ו-144ו(א)). על רקע שתיית משקאות אלכוהוליים, נעשה ניסיון לתקיפת קב"ט באמצעות בקבוק זכוכית שבור, תוך קריית קריאות גנאי געניות, מעשים אלימים ויצירת מהומה. הערעור על הכרעת הדין נדחה, אך הערעור על העונש התקבל בחלוקת. נקבע מתחם עונש בין 13 ל-42 חודשים מאסר בפועל ומשיקולי שיקום, הופחתה תקופת המאסר ל-9 חודשים, חלף 18.

באת כוח המאשימה הטועמה, כי אמן מדובר בנסיבות חמורות מהנסיבות הנדונות, אך לטענתה, דבר וכי שההורשע בעבירות ניסיון, בעוד הנאשם הנדון הורשע בעבירה המוגמרת כלפי שני מתלוונים.

23. לנוכח האמור, תוך שיקילת העובדה שהנאשם השתמש בחפץ חד ופצע בפועל את שני המתלוונים, עדמת המאשימה היא כי על מתחם העונש להיות בין 30 ל-50 חודשים מאסר בפועל.

בענין עונשו של הנאשם טענה באת-כח המאשימה, כי יש לשקל את העובדה שאין לחובתו הרשותות קודמות, את הודהתו במסגרת הסדר טיעון ואת הכרתו באחריותו, אך טענה כי תסיקור המעוצר היה שלילי. בהתאם לכך טענה המאשימה, כי יש מקום את עונשו של הנאשם בתחרית מתחם העונש ובהתאם לכך להשיט עליו 30 חודשים מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלוונים.

טענות ההגנה

24. בא-כוח הנאשם טען ההחלטה שאליה הפנתה המأشימה אינה משקפת את מדיניות העונשה הנוגנת. בעניין פרוק (פסק הדין שניית בבית המשפט המחוזי) טען, כי אמנים באותו לא הייתה פגיעה פיזית חמורה, אך דברibus מותכנים אשר כללו גם הכהה וגם מעשי השפלה חמורים. בכלל זה, אילוץ לנשך את די' חברו אל הנאשם, אילוץ חרדים לומר תוכן תפילות מוסלמי, קשירת פאותיהם ועוד. לטענותו, פגיעה נפשית מסווג זה עשויה להיות חמורה מפגיעה פיזית. בעניין בספט טען, כי מדובר בנסיבות חמורות מ אלו הנדונות, אך למרות זאת, בסופו של דבר עונשו הופחת לתשעה חודשים. תשע וחמשה ממתחם העונש.

בא-כוח הנאשם הפנה אל פסק הדין בע"פ 3183/16 **עופרי נ' מדינת ישראל** (8.3.2017) (להלן - **uneiין עופרי**), שעל-פיו נדחה ערעור בעניין העונש שהושת על המערער, אשר הורשע על-פי הודהתו בעבירות תקיפה בנסיבות מחמירות מניע גענין (סעיפים 380, 382(א) ו-144(א) בחוק) ובUBEIRAT HIZK BIZDON (סעיף 452 בחוק). המערער, אחיו ואדם נוסף שהצטרף אליו קיללו שני עובדים שעסקו בסימון כביש, בשל היותם ערבים. המערער נטל מצל שמשמש את המתלוננים לעובודתם, שבר אותו, הכה את המתלוננים ושפרק דלי צבע שעמו עבדו. המתלוננים ברחו כדי ל脱פוש מהסה בוחנות ואילו המערער והאחרים רדפו אחריהם והפלו סחרורה בחנות, והumarur עקר את דלת השירותים שמאחוריה הסתרו המתלוננים והמשיך בהcatsם באמצעות מוט. המערער, נעדר הרשותות קודמות, נשוי ואב לילדים, ומperfens יחיד. הושתו עליו 8 חודשים מאסר בפועל, מאסר מוותנה ופיקוח לאחד המתלוננים בסך 1,000 ₪.

25. בא-כוח הנאשם טען כי אין להמעיט מחומרת המעשה וכי אין מחלוקת על כך שתקיפת אדם בשל דתו, מינו או גזעו היא חמורה. עם זאת טען, כי יש לתת משקל לכך שמשמש לפני האירוע הנדון, נזרקו אבני אל עבר רכבו של הנאשם. לטענותו, בתקופת המהומות שהי במהלך חדש הרמדאן הייתה פניה חוזרת ונשנית אל הפרקליטות לבדוק גם אירועים של תקיפת ערבים בידי יהודים, אך הדבר לא תמיד נעשה. עוד הוסיף כי אין חולק על כך שבתקופת מבצע "שומר חומות" מספר האירועים אשר במהלךם ערבים תקפו יהודים היה גבוה יותר באופן משמעותי ממספר האירועים שבמהלכם יהודים תקפו ערבים, אך לטענותו, לא ניתן להתעלם גם מהאירועים שבהם ערבים הותקפו וכי שורת ההיגיון והצדק מחיבים שלמצער, אף עובדה זו תזכור בחלוקת הכללי של כתוב האישום.

26. בעניין הנאשם טען בא-כוחו, כי מדובר בנאשם צעיר, אשר טעה. לאחר שתקף את המתלוננים, אחד מהם השפיל אותו בכך שהסביר אותו על הרצפה וכיון אקדח אל ראשו. אמנים הסכים כי אין בכך להמעיט מחומרת העבירה שעבר הנאשם, אך לטענותו, אף עובדה זו צריכה להישקל. שיקול נוסף לצריך להישקל הוא העובדה שהנאשם עצמו הלך אל המשטרה לאחר האירוע והסגיר את עצמו.

לנוכח האמור טען בא-כוח הנאשם, כי על מתחם העונש להיות בין 8 ל-20 חודשים מאסר, וכי על עונשו של הנאשם להיות לכל היותר 12 חודשים מאסר בפועל. זאת לטענותו, על-פי רמת העונשה שעליה הצבעה המأشימה עצמה, הודהת הנאשם במעשים והעובדה שאף לעבר הנאשם הושלו אבני, אך למרות התלונה שהגיש, התעלמו מהתלונתו שככל לא נחקרה.

דברי הנאשם

27. הנאשם טען כי היה בדרכו לעובדה, ידו אבנים על רכבו והוא הניח כי שני המתלוונים הם אלו שידיו את האבנים. לטענותו, לא פגע במתלווננים מתווך גזענות. הוא עובד ולומד עם יהודים, בין השאר, לומד חינוך מיוחד במכילת 'דוד ילין'. לדבריו וכפי שטען בא-כוחו, הוא הילך אל תחנת המשטרה כדי להגיש תלונה ולספר מה קרה, ובתגובה לכך עצרו אותו.

דין

קביעת מתחם העונש ההולם

28. **העריכים החברתיים שנפגעו מהעבירות ומידת הפגיעה בערכיהם מוגנים אלו:** עבירות אלימות פוגעת בערך כבוד האדם ובזכותו של כל אדם לשלים גופו ולבטחוונו. אם נعتبرה מוגני גזעני הפגיעה חמורה יותר, כאמור בהצעת החוק: "**פגיעה באדם בשל השתיכות לציבור מסוים פוגעת באדם מעבר לפגיעה הכלומה במעשה עצמו.** היא פוגעת בזהותו של אדם ובכבודו כאדם וכן ב**בקבוצת האוכלוסייה שאליה הוא משתייך ובתחושת הביטחון של כלל חבריה בחברה**" (הצעת חוק העונשין (תיקון מס' 82) (עבירה בשל השתיכות לקבוצה), התשס"ד-2004 (הצעת חוק הכנסת 52, התשס"ד, 28.7.2004). מטעם זה נקבע פעמים רבות, כי הפגיעה בערכיהם המוגנים בשל מעשים הנעשים ממניע גזעני היא משמעותית ומכאן הצורך ב"עונש מרתקעה על מנת להתמודד עם גילוי" אלימות על רקע גזעני" (**ענין עפרי**, כבוד השופט ס' ג'ובראן, פסקה 9 וכן הפסיקה הרבה הנזכרת שם).

בעניינו לא הייתה מחלוקת על כך שஸמוך לפני האירוע הנדון הושלכו אבנים אל רכבו של הנאשם. בנסיבות אלו נראה כי טעותו לחסוב כי המתלווננים היו אלו שידיו את האבנים, מקהה את המוגן גזעני. לפיכך ולמרות הودאת הנאשם כי עבר את העבירה ממניע גזעני, נראה כי הפגיעה בערכיהם המוגנים בנסיבות העניין היא בעוצמה בינונית.

29. **בחינת מדיניות העונשה הנוגנת:** לשם בוחנת מדיניות העונשה הנוגנת, נבחנו פסקי דין שאליהם הפנו באין כוח הצדדים, לרבות **ענין פרוך בעליון** וכן נבחנו פסקי דין הבאים:

(1) ת"פ (מחוז ירושלים) 14-07-46898 מדינת ישראל נ' אשhab (23.3.2016) (כבוד השופט מ' י' הכהן) - שלושת הנאשמים הורשו על-פי הודהתם בעבירות תקיפה בנסיבות מוגני גזעני (סעיף 382(א) וסעיף 144(א) בחוק), בשל תקיפת צער העיר העתיקה על רקע מראתו החradi ומצאו היהודי. הם הכו אותו באגראפים ובעטו בו בגופו והמשיכו בכך גם לאחר שנפל והוא שרוע על הקרקע. על הנאשם 3 הושתו 9 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מוותנה ופיקוי לנפגע בסך 1,000 ל'. מגזר הדין בעניינו עולה כי על הנאשם 1, שלחובתו הרשות קודמות, הושתו 18 חודשי מאסר בפועל ועל הנאשם 2 הושתו 11 חודשים מאסר בפועל. כן הושתו על שלושתם מאסרים מוותניים והם חוויבו בפיצוי הנפגע. ערעורו של הנאשם 3 על העונש נדחה (ע"פ 3628/16 אשhab נ' מדינת ישראל (28.7.2016)).

(2) עפ"ג (מחוזי חיפה) 13-06-08 59808 **מדינת ישראל נ' אלפאר** (7.8.2013) (כבוד השופטים ר' שפירא, א' קיסרי ות' שרון-נתנאל) - המשיב הורשע בעבירות פצעה כשהעבורי מזמין בסיכון (סעיף 335(א)(1) בחוק). בהיותו שני הורשע נטפל אל המתלוון שישב לתומו על ספסל בגין ציבורו והציג לו לאחר שסביר כי הוא הומוסקסואל ואף חתר אותו בפניו, באופן שהותיר צלקת. ערכאת הערעור החמירה בעונשו ממשה חדש מסר בעבודות שירות לשנת מסר בפועל.

(3) תפ"ח (מחוזי באר-שבע) 17-04-09 34989 **מדינת ישראל נ' אלקיים וברטל** (30.4.2019) (כבוד השופטים נ' זלוטובר, שי פרידלנדר, ד' כהן) - שני הנאים, צעירים שניהלו אורח חיים נורטטיבי נעדרי הרשותות קודמות, הורשעו בעבירות רבות, חילקן ממען געuni, שבahn הושמו במסגרת ארבעה אישומים. הנאשם 1 הורשע בעבירות תקיפה בנسبות מחמירויות, נסיבות מחשידות בכוכנת פריצה, סיוע לתקיפה הנאהם 1 הורשע בעבירות תקיפה בנسبות מחמירויות מתוך מניע געuni, סיוע לחבלה מזיד מתוך מניע געuni, הגורמת חבלה של ממש בנسبות מחמירויות מתוך מניע געuni, סיוע לניסיון תקיפה בנسبות תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנسبות מחמירויות מתוך מניע געuni, סיוע לרכיב מזיד מנעה געuni, נסיבות מחשידות בכוכנת פריצה מזיד מתוך מניע געuni, הסתייעות ברכב לעשיית פשע. הנאשם 2 הורשע בעבירות תקיפה בנسبות מחמירויות, מנעה געuni, הסתייעות ברכב לעשיית פשע. הנאהם 2 הורשע בעבירות תקיפה בנسبות מחמירויות, נסיבות מחשידות בכוכנת פריצה, חבלה מזיד לרכיב מזיד מנעה געuni, סיוע לניסיון תקיפה בנسبות מחמירויות, חבלה מזיד לרכיב מזיד מנעה געuni, נסיבות מחשידות בכוכנת פריצה מזיד מתוך מניע געuni. נקבע מתחם עונש בין 12 ל-36 חודשים מסר בפועל. על השניים הושטו 12 חודשים מסר בפועל, מסר מוותנה ופיצוי בסך 5,000 ₪ לנפגעי העבירות.

(3) ת"פ (מחוזי מרכז) 17-04-04 45561 **מדינת ישראל נ' קפלן** (21.12.2018) (כבוד השופט ע' קובי) - הנאשם הורשע על-פי הודהתו במסגרת בסדר טיעון בעבירות תקיפה בנسبות מחמירויות, בשתי עבירות קשירת קשר לעשיית פשע, סיוע להצתה וסייע להשחתת פני מקרען ממען געuni, אשר עברו על רקע אידיאולוגי. מדובר בשני אירועים מתוכננים שבהם הנאשם ואחרים תקפו ערבי, חיבלו ברכיב של ערבי והציתו רכב. לגבי כל אחד מהאירועים נקבע מתחם עונש בין 8 ל-24 חודשים מסר בפועל. על הנאשם הושטו 12 חודשים מסר בפועל, מסר מוותנה ופיצוי למתלוונים. ערכו על העונש נדחה (ע"פ 9057/18). הערכו נדון עם ערעורם של ארבעה קטינים נוספים, אשר הושמו בעבירות רבות וחמורות במסגרת 13 אישומים (ע"פ 18/3793 פלוני נ' מדינת ישראל (3.5.2020)).

בהתאם לפסקי הדין האמורים ולאלו שהציגו בא-כוח הקיימים, כמפורט לעיל, בהתחשב בכך שבחלק מפסקין דין נדונו מקרים חמורים מעניינו של הנאשם, נראה כי רמת העונשה הנהוגה בנسبות דומות, על-פי רוב אינה עולה על שנת מאסר בפועל.

30. **שקילת הנسبות הקשורות בעבירה:** הנسبות העיקריות הקשורות במעשה העבירה אשר נשקלו הן אלו: **ראשית**, ניכר כי תקיפת המתלוונים לא הייתה מתוכננת, אלא מכוח החלטה רגעית וככל הנראה, בתגובה לכך שהושלכו אבניים אל עבר רכבו של הנאשם. עם זאת ניתן לכך שעל-פי הודהת הנאשם, מעשי נבעו ממען געuni. **שנית**,

ນזקיהם של המתלוננים היו ברף נמור מאד. למתלון א' נגרם חתך קל שטופל בהדבכה, בלי שהובאה ראייה כי אמן נותרה צלקת בפנוי. בעניין המתלון י' לא הובאה כל ראייה לכך שאמן נחתך או שנזקק לטיפול רפואי ואף לא הובאה ראייה לטענה כי נותרה צלקת כלשהי. אף הטענות בדבר נזקים עיקופים לא הוכחו כנדרש (ראו על כך בהמשך הדברים בעניין הדיון בנושא הפיצוי). **שלישית**, ניתן משקל לכך שמדובר לפני האירוע, הושלוכו אבנים על רכבו של הנאשם ולהנחהו השגואה כי המתלוננים הם אלו שעשו זאת. זאת למחרת העובדה כי אין מחלוקת על כך שבכל מקרה, אפילו היו אלו המתלוננים שזרקו את האבניים, אלא היה בכך כדי להצדיק את תקיפת המתלוננים. כן ניתן משקל לכך שמיד לאחר העבירה, המתלוננים תקפו את הנאשם ונרגו ככלפי כפי שעולה מהסרטן ומפורט לעיל.

31. **קביעת מתחם העונש הולם - סיכון:** בהתאם לעיקרונו ההלימתי, המחייב יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבות שבנה נverbא ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג העונש המוטל על הנאשם ומידתו, וזאת בהתחשב בפגיעה הבינונית בערכיהם המוגנים, במידות העונשה הנוגה בנסיבות דומות, כמפורט לעיל, וכן בהתחשב בנסיבות שבנה נverbא העבירה, מתחם העונש הולם בנסיבות הנדונות הוא **בין 10 ל-16 חודשים מסר בפועל**.

גזרת עונשו של הנאשם ושקילות נסיבותו

32. **נסיבותו של הנאשם: ראשית**, הנאשם צער, יליד 17.11.1998 (בן 23), אשר עד האירוע הנדון ניהל אורח חיים נורמלי. חרף קשיים בילדותו, כמפורט בתסקיר, הוא למד חינוך גופני וחינוך מיוחד במקלחת ידוד ילין ולצד זה עבד לפרנסתו וכי לא למדיו. אין לחובתו הרשות קודמות, למעט מספר עבירות תעבורת במדרגת חומרה נמור. בנסיבות אלו נשקרה העובדה שعونש מסורך עלול להשאיר לרעה על עתידו ולפגוע בסיכויו לשוב לנHAL אורח חיים נורמלי. **שנייה**, הנאשם הוא זה שפונה ביוזמתו אל המשטרה. אמנם מטרתו הראשונה הייתה להגיש תלונה על כך שהושלוכו אבנים אל עבר מכוניתו - תלונה אשר ממשום מה, כלל לא נחקרה - אך בפועל, הוא זה שהsegir את עצמו למשטרה. **שלישית**, הנאשם הודה והכיר באחריותו, לרבות בכך שעבר את העבירה ממנייע גזעני וזהת חרף העובדה שלనוכח הריאות שהוגשו ועל-פי דבריו בבית המשפט, המנייע הגזעני אינם מובהק.

33. **שאלת החיבור בפיצוי המתלוננים:** כידוע, "הפיצוי הנפסק לנפגע העבירה... הינו פיצוי סמלי בלבד, אשר אינו מהווע 'פיצוי ממשי'. והוא אומר, הפיצוי שנפסק לפי סעיף 77 לחוק אינו מצאה את הסעדים האזרחיים העשויים לעמוד לנפגע" (רע"פ 9727/05 פלוני נ' מדינת ישראל (8.8.2007), כבוד הנשיאה ד' BINIS, פסקה 21).

בעניינו לא הוגש תסקיר קורבן עבירה מטעם מפקחי נפגעי עבירה, בהיותם הגורם המקצועי האמון לחוות דעה בעניין פגיעתם של המתלוננים מהעבירה ובעניין השלכות הפגיעה עליהם. אף נזקיהם הנטען של המתלוננים לא נתמכנו בדבר ממשי או חיוני. לא הובאה ראייה בעניין הפיצעה, מעבר לפיצעה השטחית של א' ואף לא הובאה חוות דעת מומחה או ראייה חיונית התומכת בטענותיהם של המתלוננים בדבר נזקיהם הנפשיים.

לעומת זאת, מבלי להזכיר חוות דעת מקצועית, מבלי שיש בכך ממשום נקיות מחיבת או ממשום קביעת עובדות, עולה לכואיה, כי ישנו פער בין חומרת טענות המתלוננים, כפי שפורטו בהצהרות נפגעי העבירה מטעם ודבריהם

לפסיכיאטרים שעמדו נפגשו בכל הנוגע להשלכות האירוע על כל אחד מהם, לבין אופן מהלך התרחשויות האירוע ונסיבותיו בפועל. כמוותואר לעיל, נראה לכואורה, כי אופן התרחשויות האירוע אשר תועד בסרטונים, לא העיד על חשש מצד המתלוננים במקום האירוע מפני הנאשם, מפני האנשים שהיו באותו מקום או בכלל. אף עליה לכואורה, כי המתלוננים לא חשו לתקוף את הנאשם וכי הם הסתובבו בחופשיות בין האנשים שהיו באותו מקום. אף עליה מהסרטון בבירור, כי רובם ככלום של האנשים שנאספו באותו מקום עמדו במרחב מ暌ית המתלוננים וה הנאשם בILI שעשו דבר מסוים. היחידים שהתקרבו אל המתלוננים, עשו זאת כדי למלט את הנאשם מידיהם ולא כדי לתקוף אותם. איש מהנוכחים באותו מקום לא תקף את המתלוננים או ניסה לעשות כן. כך גם כמתואר, אופן התנהלות המתלוננים באותו מקום לכואורה, לא הציב כי הם חשו מאויימים מצד מי מהnocחים.

בנסיבות אלו, לא ראייתי לנכון לחיב את הנאשם לפצצת המתלוננים, אולם מובן כי פתוחה להם הדרך לתבעו את נזקיהם לאחר הוכחתם והוכחת היקףם על-פי הדיין.

34. **גזרת עונשו של הנאשם:** לנוכח כלל השיקולים, לרבות שקלות עמדת המאשימה וטענותיו של בא-כח הנאשם, העונש שיושת על הנאשם יועמד ברף הנמוך של מתחם העונש ההולם, גם אם לא ממש בתחוםו. זאת לצד מאסר מוותנה שישמש גורם מרתייע מפני חזורתו לעבר עבירות נוספת.

גזר הדין - סיכום

35. לנוכח כלל השיקולים שהובאו לעיל, על הנאשם נגזרים העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך **אחד-עשר חודשים**, החל מיום מעצרו ביום 24.4.2021.

ב. מאסר מוותנה למשך ארבעה חודשים. הנאשם ישא עונש זה אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר עבירת אלימות מסווג פשע, ניסיון לעבר עבירה כאמור או עבירה ממשית גזעני.

ג. מאסר מוותנה למשך חודשים. הנאשם ישא עונש זה אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר עבירת אלימות מסווג עוון, או ניסיון לעבר עבירה כאמור.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך ארבעים וחמשה ימים.

ניתן היום, י"ח בטבת התשפ"ב, 22 בדצמבר 2021, במעמד הנאשם ובאי-כח הצדדים, כמפורט בפרוטוקול הדיון מהיום.

